

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นรากฐานและเป็นปัจจัยของการพัฒนาต่าง ๆ ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของคนในสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ทนต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก และยังสามารถดำรงชีวิตหรือทำการประกอบอาชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ในกระบวนการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า นั้น สถาบันการศึกษามีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรภายในชาติ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสร้างปัญญา และพัฒนาคุณสมบัติของคนในสังคม เพราะฉะนั้นงานด้านการศึกษาก็เป็นภารกิจหลักและสำคัญเป็นอันดับแรกในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า^๑

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ฉบับปรับปรุง ๒๐๐๘ ภาคที่ ๖ ว่าด้วย^๒ อาจารย์ บุคลากรและการปกครอง การบริหารการศึกษา หมวดที่ ๑ มาตรา ๔๖-๔๘ กล่าวว่า รัฐ องค์กรคุ้มครองแขนงการศึกษาทุกขั้นตอนต้องสร้างเงื่อนไขให้อาจารย์ได้รับการบำรุงยกระดับอยู่บ่อย ๆ พร้อมกันนั้นการจัดตั้ง สังคม ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก็มีหน้าที่ ผลักดัน ส่งเสริม ช่วยเหลืออาจารย์ให้ได้รับการบำรุงและยกระดับอย่างต่อเนื่อง รัฐมีหน้าที่วางนโยบายเพื่อสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ การยกระดับวิชาเฉพาะ ยกระดับวิชาการความเป็นอยู่และสถานะสังคมของอาจารย์โดยเฉพาะต่อผู้ที่มีผลงานดีเด่น ผู้มีหัวใจประดิษฐ์สร้าง ผู้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่เขตฤดูดอย ชนบทห่างไกล ทุระกันดาร ผู้สอนห้องควบ ผู้สอนห้องคนพิการ อาจารย์ บำนาญพร้อมกันนั้นรัฐก็ส่งเสริมให้บุคคล การจัดตั้งและสังคมรวมทั้งเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ บุคลากร การศึกษาหมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่ปกครอง บริหาร ตรวจสอบและอำนวยความสะดวกให้แก่การเรียนการสอน อยู่ในโรงเรียน ศูนย์ สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนและอยู่ภายใต้การปกครอง บริหารการศึกษาชั้นต่าง ๆ รัฐบาลจึงได้เร่งเห็นความสำคัญในการพัฒนาคนเพื่อสร้างบุคคลใน

^๑กระทรวงศึกษาธิการ (ลาว), **คู่มือครูศึกษานิเทศก์ชั้นมัธยมศึกษา**, (เวียงจันทน์: วิสาหกิจการพิมพ์จำหน่ายศึกษา, แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙), หน้า ๓๔.

^๒พระคำแสว ธมมปาโล “ศึกษาระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”, **วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต**, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๕๖), หน้า ๒.

ประเทศให้มากขึ้นและพยายามส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา ของประชาชนโดยเฉพาะประชาชนอยู่ตามชนบท และชาวเผ่าต่าง ๆ ความพยายามของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าในชาติทุก ๆ ด้าน เพราะฉะนั้นจะต้องเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอันดับแรกและปัจจุบันหน่วยงานสถาบันทุกแห่งกำลังตื่นตัวให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมเพราะเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีทำให้มนุษย์ต้องศึกษาสอดคล้องกับสภาพในสังคม ปัจจุบัน รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคคล ดังกระทรวงศึกษาธิการได้วางยุทธศาสตร์ ของการศึกษาคือให้การศึกษาภาคบังคับในอนาคตก้าวหน้า นอกจากนั้นยังได้มีการปรับปรุงความสะดวกในการใช้ทุนการศึกษาคุ้มครองการศึกษา จุดประสงค์เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจของ ชาติและที่สำคัญ^๓ สามารถพัฒนาการนำพาประเทศลาวให้หลุดพ้นออกจากความด้อยพัฒนาในปี ๒๕๕๓

การบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในการบริหารเชิงรุกนั้นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและดำเนินการในองค์รวมไม่แยกส่วน ถึงแม้จะกำหนดประเด็น การบริหารการศึกษาออกไปแต่ละเรื่องก็ตาม แต่ก็ต้องมีการวางแผน และส่งเสริมเกื้อหนุนกันอย่างมีระบบ ด้วยว่าการบริหารงานที่จะทำให้ได้ผลสำเร็จมีประสิทธิภาพสูง คือการบริหารงาน ที่ได้ผลผลิตหรือผลงานที่ทำสำเร็จด้วยดีมากที่สุด หมายถึงว่า การบริหารงานนั้น ต้องตั้งจุดหมายไว้แล้วดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ถึงจุดหมายโดยดำเนินการตามแผนงานอย่างเป็นระบบ^๔

การบริหารสถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานสำคัญในการหล่อหลอมความเป็นคนให้กับนักเรียนหากผู้บริหารสถานศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม ย่อมส่งผลต่อการจัดการศึกษาในทุก ๆ ด้าน ผู้บริหาร ควรนำหลักพุทธธรรมมาใช้ให้เหมาะสมในด้านการครองตน ครองคน และครองงานโดยควรนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ มาประยุกต์กับการบริหารจัดการและการตัดสินใจ ดังที่พระพรหมคุณาภรณ์กล่าวไว้ว่า คนสมบูรณ์แบบหรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิก ที่มีคุณค่าที่แท้จริงของมนุษยชาติ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน ผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่ความสันติสุขและความสามัคคีมีธรรมหรือคุณสมบัติ ๗ ประการ ดังต่อไปนี้^๕

การนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ มาประยุกต์กับการบริหารจัดการสถานศึกษาและการตัดสินใจ ดังที่ พระพรหมคุณาภรณ์ กล่าวไว้ว่า คนสมบูรณ์แบบหรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิก ที่มีคุณค่าที่แท้จริงของ มนุษยชาติ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน ผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่ความสันติสุขและความ สามัคคีมีธรรม คุณธรรมและจริยธรรม จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญใน

^๓พระสุริยศักดิ์ จิตตธมโม “การพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยจำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๓๓.

^๔พระครูอุทุมพรกิตติคุณ, “การบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๓๓.

^๕พระสีสะเกต โชติปัญญา (ลัดตะนะ), “ศึกษาการบริหารงานบุคคล คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๒.

ความชอบธรรมในการทำหน้าที่ในองค์กรนั้นต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากคุณธรรมและจริยธรรมถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบทบาทหน้าที่ของผู้ว่า ที่ทำให้ผู้ว่าสามารถได้รับการยอมรับความเชื่อถือตลอดจนความนับถือจากบุคคล ต่างๆ ทั้งในองค์กรและสังคมทั่วไป ดังนั้น ปัญหาการขาดคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ว่า ย่อมทำให้ ผู้ว่าไม่เป็นที่ยอมรับต่อบุคคลทั่วไปทั้งในองค์กรและในสังคม ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อหลักบริหารงาน และภาพลักษณ์ขององค์กรให้เสื่อมลง และย่อมนำมาซึ่งความล้มเหลวขององค์กรในอนาคตเช่นกันการดำเนินบทบาทหน้าที่ของการเป็น ผู้ว่าที่ดี หากผู้นำขาดซึ่งคุณธรรมและจริยธรรม ย่อมจะทำให้ผู้นำนั้นขาด^๖

องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว (อ.พ.ศ) เป็นสถาบันสูงสุดของการบริหารงานคณะสงฆ์ลาว ก็ได้มองเห็นอนาคตของทางคณะสงฆ์ ที่ยังขาดพระสงฆ์ที่มีความรู้ความสามารถ และขาดความเข้าใจในหลักธรรม ทางพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ที่จะสืบทอดพระพุทธศาสนาในอนาคต จึงได้มีนโยบายการส่งเสริมการศึกษาของคณะสงฆ์ ซึ่งได้ตราไว้ใน มาตรา ๑ หมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญการปกครองพระสงฆ์ลาว พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่า "ให้ส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการศึกษาของพระภิกษุ สามเณร ด้วยการยกระดับความรู้ความสามารถให้แก่พระภิกษุ สามเณร และญาติโยมให้สูงขึ้นพร้อมกันนั้นต้องปรับปรุงระบบการศึกษาสงฆ์ ให้มีคุณภาพทั้งด้านหลักวิชาการทางธรรมและทางโลกให้เท่าเทียมกัน และทุ่มเทเอาใจใส่ในการนำเอาหลักวิชาชีพแขนงที่มีประโยชน์รับใช้สังคมให้ได้เข้าในสถาบันการศึกษาสงฆ์ด้วย"^๗

สำนักงานศึกษาสงฆ์นครหลวงเวียงจันทน์ตั้งอยู่วัดเพณิมิต (วัดธาตุฝุ่น) มีโรงเรียนมัธยมสงฆ์สังกัดองค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว นครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหมดมี ๕ แห่ง โรงเรียนมัธยมสงฆ์วัดโสภณหลวง โรงเรียนมัธยมสงฆ์ดงโคก โรงเรียนมัธยมสงฆ์วัดสถานเหนือ โรงเรียนมัธยมสงฆ์วัดข้าวหลวง และโรงเรียนมัธยมสงฆ์บ้านหอม ใช้หลักการบริหารการจัดการ ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และ ด้านบุคลากรในโรงเรียน หลักสูตรเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะความรู้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน ได้อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการยังมีปัญหาอยู่บ้างโดยเฉพาะด้านบุคลากรในโรงเรียน^๘

จากความสำเร็จและสภาพปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของโรงเรียนสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ นำไปใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานของโรงเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้บริหาร

^๖พระเฉลิมพงศ์ จรณสมปนโน “การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ อำเภอแม่จัน จังหวัดนครสวรรค์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๒.

^๗ศูนย์กลางแนวเวลาสร้างชาติ, ธรรมนูญปกครองสงฆ์ลาว, (นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ชาวหนุ่ม, ๒๕๔๑), หน้า ๖-๗

^๘กระทรวงศึกษาธิการ, ว่าด้วยการศึกษาสงฆ์, (ฉบับปรับปรุง ค.ศ ๒๕๑๕-๒๕๑๖), (นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ชาวหนุ่ม, ๒๕๕๙), หน้า ๑.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยม สงฆ์นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ใน โรงเรียนมัธยมสงฆ์นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนก ตาม สถานภาพ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริส ธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชน ลาว

๑.๓ ปัญหาการวิจัย

งานวิจัยเล่มนี้เป็นการศึกษาทางการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวง เวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังต่อไปนี้ คือ

๑.๓.๑ การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวง เวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียน มัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม สถานภาพ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางการส่งเสริมการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียน มัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวให้เกิด ประสิทธิภาพ ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดและทฤษฎีการบริหาร สถานศึกษาตาม การบริหารเชิงกลยุทธ์ ๕ ด้าน (๑) ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๒) ด้านการ กำหนดทิศทางขององค์กร (๓) ด้านการสร้างกลยุทธ์องค์กร (๔) ด้านการปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (๕) ด้านการควบคุมเชิงกลยุทธ์^๙ โดยการนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในพระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลง กรณมหาวิทยาลัย ดังมีปรากฏในอัมมัญญสูตร^{๑๐} มาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด

^๙บุษกร เชี่ยวจินตาทานต์, อ้างใน Porter, M.E., From Competitive Advantage to Corporate Strategy, (Harvard Business Review May / June, 1987), pp. 60-65.

^{๑๐}อง. สุตตภ. (ไทย) ๒๓/๖๘/๑๔๓-๑๔๖.

ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต)^{๑๑} ที่กล่าวไว้ในพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการ สำคัญ ๗ ประการดังต่อไปนี้คือ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักธัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักอรรถัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักอรรถัญญา (รู้จักตน) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักมัตตัญญา (รู้จักประมาณ) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักกาลัญญา (รู้จักเวลา) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลัก ปริสัญญญา (การรู้จักชุมชน สังคม) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักบุคคลปริปัญญา (รู้จักบุคคล) เพื่อนำมาประยุกต์ การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มหมาย

๑.๔.๒.๑ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำนวน ๑๒๖ รูป/คน ได้ดังนี้

(๑) สถานภาพ

(๑.๑) ผู้บริหาร	จำนวน ๑๕ รูป/คน
๑.๒) ครูผู้สอน	จำนวน ๑๑๑ รูป/คน

(๒) วุฒิการศึกษา

(๒.๑) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	จำนวน ๓๙ รูป/คน
(๒.๒) ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน ๘๗ รูป/คน

(๓) ประสบการณ์ในการทำงาน

(๓.๑) ระยะ ๑ – ๕ ปี	จำนวน ๓๔ รูป/คน
(๓.๒) ระยะ ๖ – ๑๐ ปี	จำนวน ๕๕ รูป/คน
(๓.๓) ระยะ ๑๑ ปีขึ้นไป	จำนวน ๓๗ รูป/คน

๑.๔.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำนวน ๑๐๗ รูป/คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครซซี่และมอร์แกน (Krejcie and D.W.Morgan)^{๑๒} และโดยการสุ่มแบ่งชั้นแบบ(Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนจากประชากรตามตัววุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ได้ตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย(Sample Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลากจำแนกตัวแปรต้นได้ศึกษาได้ดังนี้

^{๑๑}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์, (กรุงเทพมหานคร:บริษัทวิชาการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๔๓๒.

^{๑๒}เครซซี่และมอร์แกน, อังโน บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๙ (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด, ๒๕๕๔), หน้า ๔๓.

(๑) สถานภาพ

(๑.๑) ผู้บริหาร	จำนวน ๑๑ รูป/คน
(๑.๒) ครูผู้สอน	จำนวน ๘๔ รูป/คน

(๒) วุฒิการศึกษา

(๒.๑) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	จำนวน ๒๘ รูป/คน
(๒.๒) ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน ๖๗ รูป/คน

(๓) ประสบการณ์ในการทำงาน

(๓.๑) ระยะ ๑ – ๕ ปี	จำนวน ๒๖ รูป/คน
(๓.๒) ระยะ ๖ – ๑๐ ปี	จำนวน ๔๒ รูป/คน
(๓.๓) ระยะ ๑๑ ปีขึ้นไป	จำนวน ๒๗ รูป/คน

๑.๔.๒.๓ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ผู้บริหารมีจำนวน ๖ รูป/คน ครูผู้สอน ๖ รูป/คน รวม ๑๒ รูป/คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งนี้ โดยเลือกจากผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูง

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑.๔.๓.๑ ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน
แยกเป็น

(๑) สถานภาพ

(๑.๑) ผู้บริหาร
(๑.๒) ครูผู้สอน

(๒) วุฒิการศึกษา

(๒.๑) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
(๒.๒) ปริญญาตรีขึ้นไป

(๓) ประสบการณ์ในการทำงาน

(๓.๑) ระยะ ๑ – ๕ ปี
(๓.๒) ระยะ ๖ – ๑๐ ปี
(๓.๓) ระยะ ๑๑ ปีขึ้นไป

๑.๔.๓.๑ ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียน มัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามกรอบแนวคิด

การบริหารเชิงกลยุทธ์^{๑๓} และตามกรอบแนวคิดพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต)^{๑๔} อันประกอบด้วยทั้งหมด ๗ ด้าน

- (๑) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอัมมัญญา
- (๒) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอัทธัญญา
- (๓) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอิตตัญญา
- (๔) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักมัตตัญญา
- (๕) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักกาลัญญา
- (๖) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปริสัญญญา
- (๗) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปุคคลปรโรปัญญา

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ศึกษา ประชากร กลุ่มตัวอย่าง การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำนวน ๕ โรงเรียน

๑.๔.๕ ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงการทำวิจัยเรื่องนี้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมเป็นระยะเวลา ๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานในการวิจัย

๑.๕.๑ บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแตกต่างกัน

๑.๕.๒ บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

๑.๕.๓ บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแตกต่างกัน

^{๑๓}Porter, M.E., *From Competitive Advantage to Corporate Strategy*, (Harvard Business Review May / June, 1987), pp. 60-65.

^{๑๔}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*, (กรุงเทพมหานคร:บริษัท ธนวิชาการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๔๓๒.

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่จะต้องทำเป็นกระบวนการโดยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารด้านวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป คือการพัฒนาสมาชิกหรือผู้รับบริการทางการศึกษา ให้เป็นผู้มีคุณภาพที่สังคมต้องการ และเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องสามารถนำองค์กรให้อยู่รอดได้ ต้องกำหนดแผนงาน วิธีการ ตลอดจนจนถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ โดยพึงพึงงบประมาณจากรัฐที่มีไม่มากนักด้วยความประหยัดใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าทั้งคน เงิน เวลาทรัพยากรอื่นอย่างอื่น เพราะถ้าระบบบริหารภายในสถานศึกษาไม่ดี จะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงานได้ ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการบริหารสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ

๑.๖.๒ กลยุทธ์ หมายถึง วิธีทางหรือแนวทางที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อการระดมและจัดสรรการใช้ทรัพยากร ของประเทศ อันที่จะช่วยให้บรรลุซึ่งเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยปัจจัย ๒ ประการ ได้แก่ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะบรรลุ และการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งเป็นเครื่องมือ ที่จะช่วยให้สามารถบรรลุซึ่งเป้าหมายที่กำหนดไว้

๑.๖.๓ การบริหารเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการบริหารที่คำนึงถึงความสามารถขององค์กร และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ การประเมินและควบคุมกลยุทธ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นทั้งศิลป์ ศาสตร์

๑.๖.๔ หลักสัปปุริสธรรม ๗ หมายถึง หลักธรรมที่สมเด็จพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ในสัปปุริสสูตร คือคุณธรรมของสัตบุรุษ หรือธรรมของผู้สงบผู้ที่มีกาย วาจา สงบเยือกเย็น มีองค์ประกอบที่สำคัญ ๗ ประการ ได้แก่ การเป็นผู้รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน และรู้จักบุคคล ผ่านการสังเกต เกิดการปฏิบัติและคำพูด โดยผู้สงบต้องน้อมหากระจกเพื่อส่องตัวเอง ทั้งการกระทำและคำพูด แม้แต่คำพูดของคนอื่นก็สามารถนำมาสังเกตตัวเองได้ หากคนในองค์กรเข้าใจและสามารถนำหลักนี้ไปปฏิบัติ เพื่อได้เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง ของผู้อื่นเพื่อมองเห็นจริงในส่วนดีและไม่ดีของตน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ยอมรับบุคคลนั้นไปสู่ความมีคุณค่าอย่างแท้จริงเรียกได้ว่าเป็นคนสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่ความสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าตลอดไป

๑.๖.๕ การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียน หมายถึง การนำศาสตร์และศิลป์หรือความรู้ทางวิชาการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันนำมาเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เชื่อมโยงกันให้เกิดประโยชน์มากที่สุด การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ตามขั้นการบริหารซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม การกำหนดทิศทางขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์องค์กร การปฏิบัติตามการเชิงกลยุทธ์ และการควบคุมเชิงกลยุทธ์ มาบูรณาการกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการคือ การเป็นผู้รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน และรู้จักบุคคล โดยเน้นองค์รวมของเนื้อหาทางด้านหลักพุทธธรรมปรับใช้ในการบริหารของโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย

ประชาชนลาว ซึ่งตามหลักกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการบริหารมี ๗ ด้านคือ

๑.๖.๕.๑ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักธัมมัญญา หมายถึง การประยุกต์ การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักธัมมัญญา โดยมีการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและกำหนดทิศทางของโรงเรียน การบริหารจัดการหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนตามความรู้ความสามารถของบุคลากร มีการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จัดหาบุคลากรในโรงเรียนให้มีจำนวนเพียงพอและครบถ้วนตามเกณฑ์ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์องค์กร และปฏิบัติตามกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง

๑.๖.๕.๒ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอรรถัญญา หมายถึง การประยุกต์ การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักอรรถัญญา โดยมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนประจำปีให้ชัดเจน การบริหารจัดการหลักสูตรมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรมีความพึงพอใจและมุ่งมั่น การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิผล โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจและมีความสุขในการทำงาน ผลการดำเนินงานของโรงเรียนผ่านเกณฑ์การประกันคุณภาพในระดับดี

๑.๖.๕.๓ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอัตตัญญา หมายถึง การประยุกต์ การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักอัตตัญญา โดยมีการรับผิดชอบตนในหน้าที่การงานขององค์กร รู้จักวางตนให้เหมาะสม รู้จักประพฤติตนตามระเบียบโรงเรียนที่กำหนดไว้ มีการพัฒนาปรับปรุงตนอยู่ตลอดเวลา รู้องค์การบริหารและพัฒนาและใช้สื่อที่ทันสมัย การปรับปรุงตนให้เข้ากับองค์การให้ทันต่อเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อครูและบุคลากร มีการจัดการระบบการบริหารทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ

๑.๖.๕.๔ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักมัตตัญญา หมายถึง การประยุกต์ การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักมัตตัญญา โดยรู้จักประมาณจักใช้จ่ายงบประมาณราชการ ความรู้จักความสมเหตุสมผลในการบริหาร ความรู้จักขีดความสามารถของทรัพยากรในองค์การ รวมทั้งการแข่งขันที่รอบคอบและรู้จักประมาณขีดความสามารถขององค์การ

๑.๖.๕.๕ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักกาลัญญา หมายถึง การประยุกต์ การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักกาลัญญา โดยมีการบริหารและจัดการหลักสูตรตามเวลาที่กำหนดอย่างเหมาะสม กำหนดขั้นตอนการทำงานอย่างเป็นระบบและทันต่อเวลา พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความ

รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดปีมีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างโอกาสการพัฒนาโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑.๖.๕.๖ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การประยุกต์การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน มีการบริการด้านวิชาการแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ให้บริการด้านการใช้อาคารสถานที่เพื่อปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน มีการสร้างเครือข่ายอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนเป็นผู้นำด้านการศึกษาและพัฒนาสร้างสรรค์แก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสังคมด้วย ความเมตตา

๑.๖.๕.๗ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักบุคคลโปรปรัญญา หมายถึง การประยุกต์การบริหารโรงเรียนสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้าน ด้านบริหารการจัดการศึกษา ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านบุคลากรในโรงเรียน มาบูรณาการกลยุทธ์ตามหลักบุคคลโปรปรัญญา โดยมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาบุคคลได้อย่างเหมาะสม มีการพัฒนาบุคลากรและมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลให้ตรงกับงาน มีการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มอบหมายงานตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์อย่างเหมาะสม สร้างความสามัคคีของบุคลากรในโรงเรียนด้วยความเป็นมิตรไมตรี การใช้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

๑.๖.๖ สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งที่บุคคลได้รับจากการเป็นสมาชิกของสังคม เช่น ครู อาจารย์ ที่กำหนดขึ้นตามขั้นในการปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกเป็น ผู้บริหารและครูผู้สอน

๑.๖.๖.๑ ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารทั้งหมดในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

๑.๖.๖.๒ ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ ศึกษาวรรณ ผู้เรียนอยู่ในโรงเรียน ศูนย์และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างจากบุคลากรการศึกษาและยังหมายถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

๑.๖.๗ วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับภูมิความรู้ทางด้านการศึกษาที่ได้เล่าเรียนมาของประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว) โดยจำแนกออกเป็น ๒ ระดับดังนี้

๑.๖.๗.๑ ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หมายถึง ชั้นความรู้ระดับอุดมศึกษาหรือหลังจากจบจากอุดมศึกษารองจากปริญญาตรี ซึ่งประสาทให้แก่ผู้ไล่ได้ตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ใช้เวลาศึกษาสองสามปี สำหรับหลักสูตรปกติ และหนึ่งปีครึ่งขึ้นไป สำหรับหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อของประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว)

๑.๖.๗.๒ ปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง ระดับความรู้ขั้นต้นที่มหาวิทยาลัยที่
 ประสาทให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ใช้เวลาศึกษาสี่ปีขึ้นไป สำหรับหลักสูตรปกติ และหนึ่งปี
 ครึ่งขึ้นไปสำหรับหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
 (ส.ป.ป.ลาว)

๑.๖.๘ ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่มีความชัดเจนที่เกิดขึ้น
 จากการกระทำหรือได้พบเห็นมาและประสบการณ์นั้นจึงเป็นสิ่งที่มีความรู้ค่าในการเรียนรู้ทุก ๆ ด้านที่มีผล
 ต่อการทำงานเรียกว่า ประสบการณ์ในการทำงาน โดยจำแนกออกเป็น ๓ ระยะคือดังนี้

๑.๖.๘.๑ ระยะ ๑ - ๕ ปี หมายถึง ประสบการณ์ในการทำงานได้ที่ทำ
 มาแล้วตั้งแต่ ระยะ ๑ - ๗ ปี

๑.๖.๘.๒ ระยะ ๖ -๑๐ ปี หมายถึง ประสบการณ์ในการทำงานได้ที่ทำ
 มาแล้วตั้งแต่ ระยะ ๑ - ๗ ปี

๑.๖.๘.๓ ระยะ ๑๑ ปีขึ้นไป หมายถึง ประสบการณ์ในการทำงานได้ที่ทำ
 มาแล้วตั้งแต่เริ่มต้นมีระยะ ๑๑ ปีขึ้นไป

๑.๖.๙ โรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตย ประชาชนลาว หมายถึง สถานศึกษาสงฆ์สายปริยัติธรรมประกอบด้วยโรงเรียนนักธรรม
 โรงเรียนปริยัติธรรมตอนต้น และโรงเรียนปริยัติธรรมตอนปลาย

๑.๖.๑๐ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
 หมายถึง เป็นเขตที่ตั้งของกรุงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นทั้งเมืองหลวงของประเทศลาวและเป็นเขตการ
 ปกครองพิเศษนครหลวงเวียงจันทน์ ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศ

๑.๗ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๗.๑ โรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ได้ข้อมูลสารสนเทศ และเกี่ยวกับการ
 บริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ
 สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว สำหรับโรงเรียนนำไปพัฒนาการบริหารให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

๑.๗.๒ ได้ทราบถึงการเปรียบเทียบแนวความคิดเห็นของผู้บริหารศึกษา สถานภาพ
 วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานต่างกันต่อการนำเอาหลักสัปปุริสธรรม ๗ ไปใช้กับ
 การบริหารเชิงกลยุทธ์เข้าในการบริหารของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์
 ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว สำหรับบุคลากรของโรงเรียนนำไปพัฒนาตนเองให้
 เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติหน้าที่

๑.๗.๓ ได้แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริส
 ธรรม ๗ ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชน
 ลาว สำหรับโรงเรียนและหน่วยงานทางการบริหารที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้
 เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น